



ת"פ 41365/05/19 - מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נגד אפרים דוידוב, איוב מאיר דוידוב

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 41365-05-19 המחלקה לחקירות שוטרים נ' דוידוב ואח'

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה	מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש
נגד	
הנאשמים	1. אפרים דוידוב 2. איוב מאיר דוידוב

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות ההליכים

1. הנאשמים הודו בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני והורשעו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה בצוותא, לפי סעיף 380 בנסיבות סעיף 382(א) ובצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בעת הרלוונטית לכתב האישום שירת נאשם 1 כשוטר חובה במג"ב איו"ש ונאשם 2 הוא אחיו. בליל 20.1.2017 בילו הנאשמים וחבריהם במועדון "גגסו" ברעננה (להלן: "המועדון"), ובאותה עת שהו במקום גם אור פרץ (להלן: "המתלונן") וחבריו. בסמוך לשעה 2:25 פרץ ויכוח בין נאשם 2 וחברו לבין המתלונן, במהלכו אחז נאשם 2 בצווארו של המתלונן. מאבטחים שהיו במקום הוציאו את הנאשמים מהמועדון, וחבריהם יצאו בעקבותיהם.
3. בתוך כך יצאו מהמועדון גם המתלונן וארבעה מחבריו, אז סימן המתלונן עם ידו בהתרסה לעבר הנאשמים שעמדו בסמוך. בתגובה הכה נאשם 2 את המתלונן במכת אגרוף בפניו וניסה להפילו ארצה. המתלונן ניסה להימלט מהנאשמים אך הם הלכו אחריו. נאשם 2 חבק את המתלונן בשתי ידיו ודחף אותו בכוונה להפילו, אז סייע לו נאשם 1 והשניים הפילו את המתלונן ארצה. בעוד המתלונן שרוע על הארץ ריתק אותו נאשם 2 אל הקרקע, נאשם 1 בעט בראשו, והשניים המשיכו להכותו. נאשם 2 ישב על המתלונן ומנע ממנו להתרומם, אז הכה אותו נאשם 1 במספר אגרופים בפניו ובעט בראשו בעוצמה. חברים שהיו במקום אחזו בנאשמים בניסיון להרחיקם מהמתלונן, אך הנאשם 2 שהיה נחוש להמשיך לתקוף את המתלונן השתחרר מאחיזתם ורץ לכיוונו בניסיון להמשיך בתקיפתו.



4. במעשיהם גרמו הנאשמים למתלונן המטומה קטנה מעל העפעף השמאלי, נפיחות ואדמומיות מתחת לעין ימין, נפיחות מעל לחיו השמאלי, ושריטות בבית החזה, חבלות בעטין נזקק לטיפול רפואי.

5. בהתאם להסכמת הצדדים נשלחו הנאשמים לקבלת תסקירים מאת שירות המבחן, אליהם אתייחס בהרחבה בהמשך. בתסקיר מיום 7.12.2021 המליץ שירות המבחן להעמיד את נאשם 1 במבחן למשך שנה לשם שילובו בהליך טיפול, ולהשית עליו מאסר מותנה ושירות לתועלת הציבור. בנוגע לנאשם 2, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית אלא בהמלצה לענישה מוחשית של מאסר בעבודות שירות.

6. באות כוח הנאשמים עתרו לדחיית הדיון לשם קבלת תסקירים משלימים, אך לא מצאתי טעם לעשות כן היות שהתסקיר בענין נאשם 1 סופי וכלל המלצה חיובית לעונש מתון, ובנוגע לנאשם 2 התקבל תסקיר מקיף ובו המלצה עונשית, בין היתר לאחר שדחה את הצעת שירות המבחן להשתלב בהליך טיפולי והרושם שהתקבל ממנו היה שלילי.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה, באמצעות עוה"ד נעמה לזמי, הגישה את הצהרת נפגע העבירה, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ועד 14 חודשים, ועתרה להשית על נאשם 1 עבודות שירות למשך 9 חודשים, ועל נאשם 2 עבודות שירות למשך 7 חודשים, לצד מאסרים מותנים, קנס ופיצוי למתלונן.

8. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת מעשי הנאשמים וטענה כי הם הכו את המתלונן בעוצמה ובברוטליות זמן ממושך, לא הרפו ממנו גם כשניסה להימלט, ובנס תוצאת האירוע לא הייתה חמורה הרבה יותר. משנה חומרה יש לדעת המאשימה ליתן למעשיו של נאשם 1 בשל האלימות הקשה כלפי המתלונן שכללה בעיטות בראשו, ובהיותו אז חייל מג"ב שהכתיים בהתנהגותו את משטרת ישראל.

9. ב"כ הנאשם 1, עוה"ד מירי כהן, עמדה על חלופ הזמן הניכר מאז ביצוע העבירה לפני 5 שנים, אז היה נאשם 1 בן 20.5 בלבד, ושירת כחייל בשירות חובה במג"ב. לפיכך עתרה לתת משקל רב לקולה לגילו הצעיר ולחלופ הזמן שנבע בין היתר משיהוי משמעותי בהגשת כתב האישום, למעלה משנתיים לאחר האירוע.

10. עוד טענה ב"כ הנאשם 1 כי לזכותו יש לזקוף את נטילת האחריות על מעשיו כבר בחקירתו במשטרה ובבית המשפט במסגרת הסדר הטיעון, את היותו נעדר עבר פלילי שלא הסתבך שנית מאז, את שירותו הצבאי כלוחם והעובדה שלאחר שנפתח נגדו התיק הוא הועבר מתפקידו. ב"כ הנאשם 1 התייחסה לעסק שהקימו הנאשמים יחד, וסיפרה כי הם משקיעים בו את מירב זמנם ועובדים קשה מבוקר עד ליל למחיתם.

11. ב"כ נאשם 1 הפנתה לתסקיר שירות המבחן החיובי שהתקבל וטענה כי הוא מצביע על סיכויי שיקום משמעותיים, ולכן עתרה לגזור עליו עונש מאסר על תנאי, צו מבחן ושל"צ (אף בהיקף נרחב מזה שהומלץ על



ידי שירות המבחן), אם כתחית של מתחם העונש ההולם לשיטתה, ואם בחריגה לקולה ממנו מטעמי שיקום, וזאת כדי לאפשר לו לנהל את עסקו ולעבור הליך טיפולי. לתמיכה בעתירתה הגישה פסיקה רלוונטית.

12. ב"כ הנאשם 2, עוה"ד מירב נוסבוים, הצטרפה לטיעוני חברתה בנוגע לשיהוי בהגשת כתב האישום, לחלופי הזמן הניכר מאז האירוע ולגילו הצעיר של הנאשם 2 באירוע, בהיותו אז בן 23.

13. ב"כ הנאשם 2 טענה שהאירוע לא היה מתוכנן, שמשתתפים רבים נטלו בו חלק ורק הנאשמים הועמדו לדין אף שהאירוע תועד במצלמות אבטחה, וכי מדובר באירוע קצר שנמשך רגעים ספורים והסתיים למרבה המזל בחבלות קלות.

14. עוד טענה ב"כ הנאשם 2 כי תסקיר שירות המבחן אינו משקף את אישיותו של נאשם 2, התנהלותו ואורחות חייו, וציינה שהוא התקשר מיוזמתו לקצינת המבחן היות שחשב שתהיינה פגישות נוספות עמה. לפיכך נטען שהמסקנות אליהן הגיעה קצינת המבחן בתסקירה לא יכולות להילמד מהאירוע החד הפעמי והישן בעניינו, ומהמפגש היחיד שערכה עם נאשם 2. בניגוד לאמור בתסקיר הבהירה ב"כ הנאשם 2 כי הוא נטל אחריות מלאה על מעשיו והוא מצר עליהם. אשר לנסיבותיו האישיות הודגש שנאשם 2 שירת כלוחם איסוף קרבי בצה"ל, והוא מנהל כיום עם אחיו עסק עצמאי בו משקיעים השניים את כל מרצם, ולכן נטען שעונש מאסר בעבודות שירות עלול להביא לקריסתם הכלכלית. ב"כ נאשם 2 הצטרפה לטענות ב"כ הנאשם 1 אשר לקביעת המתחם ולעתירה לעונש והפנתה לפסיקה בתמיכה לטענותיה.

15. הנאשם 1 בדברו האחרון הביע צער על האירוע.

16. הנאשם 2 בדברו האחרון סיפר שהופתע מהתסקיר וניסה לשוחח עם קצינת המבחן טלפונית, אך לצערו הוא לא הצליח להביא את עצמו לידי ביטוי. כן סיפר על העסק שהקים עם אחיו בעזרת הלוואות גדולות. הנאשם הביע צער על האירוע, ואמר כי הוא היה שמח להתנצל בפני המתלונן.

דין והכרעה

17. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירות בהן הורשעו הנאשמים בנסיבותיהן ומידת אשמתם, לבין סוג העונש ומידתו. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאכת גזרת הדין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשעו הנאשמים, בהתחשב בחומרת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, ולגזור את עונשם בתוך המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בעבירה ובהן נסיבותיהם האישיות.

קביעת מתחם העונש ההולם

18. הערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים במעשיהם הם שלמות גופו, ביטחונו האישי ושלוות נפשו של המתלונן.



19. מעשי הנאשמים באירוע היו חמורים ותוצאתם אינה קלה. בשל ויכוח עם המתלון אותו לא הכירו, במהלך בילוי במועדון, תקף נאשם 2 את המתלון, וכשזה ניסה להימלט מפני הנאשמים, הם הלכו אחריו ותקפו אותו בצוותא, לרבות כשהיה שרוע על הקרקע לאחר שהפילוהו, אז ישב עליו נאשם 2 ומנע ממנו לקום. נאשם 1 המשיך והכה את המתלון באגרופים בפניו ובעט בראשו בעוצמה. האלימות כלפי המתלון נפסקה רק לאחר התערבות אחרים שהרחיקו אותם ממנו, אלא שגם אז היה נאשם 2 נחוש להמשיך ולתקוף את המתלון. הנאשמים נהגו במתלון בבריונות קשה ובחוסר רסן. אומנם בתחילת האירוע המתלון התריס כלפיהם בתנועת יד מיותרת, אך אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיהם כהוא זה.

20. עקב מעשי הנאשמים נגרמו למתלון חבלות שטחיות, אך יכול כי במזל גדול הסתיים האירוע בתוצאה זו, בשים לב לחומרת המכות שהפליאו בו הנאשמים, במיוחד בעת שנאשם 1 בעט בראשו בעוצמה בהיותו מרותק לקרקע על ידי נאשם 2. בהחלט ייתכן שאלמלא התערבותם של אחרים שהרחיקו אותם מהמתלון היו הנאשמים ממשיכים להכותו.

21. בתצהיר נפגע העבירה שהוגש מטעם המתלון (ולא יובא כאן בפירוט שלא לפגוע בצנעתו) עמד המתלון על האלימות שהפגינו הנאשמים כלפיו באכזריות, גם לאחר שאיבד את הכרתו (יצוין כי עובדה זו לא הוזכרה בכתב האישום המתוקן). המתלון סיפר על הפגיעה הנפשית הקשה שחווה בשל המקרה בשילוב עם נסיבותיו באותה עת כחייל שאיבד חברים רבים במבצע "צוק איתן".

22. חומרת מעשי הנאשמים והחבלות הפיזיות והנפשיות שהסבו למתלון, מלמדים כי עוצמת הפגיעה שפגעו בערכים המוגנים בינונית. אפנה לבחון ענישה נוהגת רלוונטית לקביעת מתחם העונש ההולם בשינויים המחוייבים לחומרה וקולה:

א. רע"פ 2462/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.3.2018) נדחתה בקשה לרשות ערעור על ערעור חומרת העונש שנדחה, בעניין נאשם שהורשע בתקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות בכך שיחד עם אחרים פגש במתלון וחברתו ולאחר ויכוח הגיע עם אחרים לבית חברתו של המתלון, שם הכה את המתלון עם לום שהביא עימו, בצוותא עם חבריו. המתלון פונה לקבלת טיפול בית חולים עם פציעות מרובות. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בהודאתו במיוחס לו, גילו הצעיר, שהייתו במעצר כחודש ימים ונוכח תסקיר שלילי של שירות המבחן.

ב. רע"פ 310/18 אשורוב נ' מדינת ישראל (11.2.2018) עניינו בנאשם שהורשע על-פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה בצוותא עם אחרים, בכך שבעקבות ויכוח שהתגלע בין חברו למתלון, רדף אחרי המתלון וכשזה נפל תקף אותו יחד עם חבריו, בבעיטות בפניו ובבטנו וכתוצאה מכך נגרמו לו שברים באף ובשן. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט שקל, בין היתר, את גילו הצעיר של הנאשם, המלצתו החיובית של שירות המבחן, הודאתו ואת עברו הפלילי המתון. ערעור ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.



ג. רע"פ 7592/14 **שמעוני נ' מדינת ישראל** (11.11.2014) עניינו בנאשם שהודה והורשע בכך שתקף יחד עם אחר מתלונן, השניים דחפו אותו לשירותים, הכו אותו באגרופים ונגרמה לו חבלה. במהלך האירוע אדם נוסף שהיה במקום השליך בקבוק זכוכית לעבר המתלונן והוא נזקק לתפרים בגין פציעה זו. בית המשפט השלום בירושלים קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר לשנתיים, ובהתחשב בשיהוי של שנתיים בהגשת כתב האישום וחלוף חמש שנים עד לגזר הדין, המלצתו החיובית של שירות המבחן, ועברו הפלילי של הנאשם שכלל עבר בסמים ורכוש, גזר עליו 7 חודשי מאסר. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו ועונשו הופחת ל-5 חודשי מאסר בפועל. בקשה לרשות ערעור שהגיש נדחתה.

ד. רע"פ 4849/14 **יזאוו נ' מדינת ישראל** (13.7.2014) עניינו בנאשם שיחד עם אחר הורשע על פי הודאתו בתקיפה וגרימת חבלה של ממש בצוותא. בית משפט השלום קבע כי מתחם הנע בין 6 חודשים ל-12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל נוכח עברו הפלילי. על אחר נעדר עבר פלילי נגזרו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחו.

ה. רע"פ 6819/19 **סרוסי ואח' נ' מדינת ישראל ואח'** (28.10.2019) (הוגש ע"י ב"כ הנאשם 1) עניינו בנאשמים שהם אבא ובנו שהלכו יחד עם הסב למקום עבודתו של המתלונן שהיה חייב להם כסף בגין עבודתם עבור החברה שבה הוא עבד, ותקפו אותו בחניקה ובדחיפות, הפילו אותו לקרקע והכו אותו בעוד האב איים על המתלונן. הנאשמים הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון בתקיפה הגורמת חבלה ממשית בצוותא והאב הורשע גם באיומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לאב נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר, ולבן חודשיים עד 12 חודשי מאסר, ובהיותם נעדרים עבר פלילי, ונוכח תסקיר חיובי, נגזר עונשו של האב ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות ועל הבן חודשיים עבודות שירות. ערעור ובקשה לרשות ערעור שהגישו על חומרת העונש נדחו.

ו. עפ"ג (חי') 59725-07-19 **שבלין ואח' נ' מחלקה לחקירות שוטרים** (12.9.2019) (הוגש על ידי ב"כ המאשימה) עניינו בנאשמים שיצאו ממועדון ופגשו במתלוננים אז התפתח ויכוח. בהמשך נכנסו כולם לרכבם והחלו בנסיעה, אז קפץ אחד המתלוננים מהרכב וחסם את רכבם של הנאשמים. נאשם 2 יצא מהרכב, הכה את המתלונן בפניו וגרם לחבלה באפו. הנאשמים החלו לדחוף את המתלוננים וחזרו לרכב, הוציאו כלי מתכת, נאשם 2 בעט באחד המתלוננים, הכה אותו וגרם לו לחבלה ונאשם 1 איים על המתלוננים. הנאשמים הודו והורשעו, נאשם 1 בעבירות של תקיפה סתם ואיומים, ונאשם 2 בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש וסיוע לאיומים. בית המשפט השלום בחיפה קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בודדים שיכולו שירותו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשמים 6 חודשים ויום מאסר בעבודות שירות לאור גילם הצעיר, העדר עבר פלילי, וחלוף הזמן לצד חומרת המעשה והיות הנאשם 1 שוטר בעת האירוע. ערעור שהגישו הנאשמים על חומרת העונש נדחה.

עיינתי בפסיקה נוספת שהגישה ההגנה אך לא מצאתי אותה רלוונטית, אם בשל כך שדובר במקרים פחותים



משמעותית בחומרתם ואם במקרים של חריגה מהעונש משיקולי שיקום.

23. לאחר שעיינתי בפסיקה הנוהגת, בשים לב לחומרת העבירה שביצעו הנאשמים כלפי המתלונן בנסיבותיה, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר למשך 4 חודשים שיכול שירוצה בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

24. הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן ונטלו אחריות על מעשיהם ובכך חסכו את עדות המתלונן על הקושי הכרוך בכך, ואת זמנו של בית המשפט. עוד לזכות הנאשמים אתן דעתי לשיהוי הרב של למעלה משנתיים עד הגשת כתב האישום, וחלוף 5 שנים מאז האירוע.

25. תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניין נאשם 1 חיובי. שירות המבחן עמד על הצורך של נאשם 1 בטיפול בדפוסית התנהגות האלימים לצד חומרת העבירה, ולעומת זאת לאור גורמי התמיכה החיוביים בחייו, לקיחת האחריות, העדר עבר פלילי, גילו הצעיר והעסק שהקים עם אחיו לצד האפקט המרתיע של ההליך הפלילי עליו, המליץ השירות להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה במהלכו ישולב בטיפול המיועד לצעירים עוברי חוק, מאסר על תנאי שיחזק את ההרתעה ויציב גבול ברור ושל"צ בהיקף של 160 שעות.

26. תסקיר שירות המבחן בנוגע לנאשם 2 ציין כי הוא נטל אחריות חלקית בלבד, התקשה לראות את דפוסית האלימים ואת השלכות מעשיו, כי יש לו קווי חשיבה נוקשים, צורך בשליטה וקושי בהסתכלות ביקורתית על עצמו. עוד עמד שירות המבחן על אי הבעת אמפתיה מצדו של נאשם 2 כלפי המתלונן, ועל כך שהוא שלל צורך טיפולי והתנהג בתוקפנות כלפי קצינת המבחן. אשר על כן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית לגבי נאשם 2, והמליץ על ענישה מרתיעה ומוחשית בדרך של מאסר בעבודות שירות.

27. אשר להבחנה בין הנאשמים, המאשימה עתרה להחמיר עם נאשם 1 לעומת נאשם 2 באורך תקופת עבודות השירות. בחינה של מכלול השיקולים הובילה אותי למסקנה שיש לגזור עליהם עונש דומה: האירוע התחיל כתוצאה מוויכוח של נאשם 2 עם המתלונן, שלאחריו תפס את המתלונן בצוואר, ולכן הוא שיזם את האלימות. מנגד נאשם 1 ביצע את מעשי האלימות החמורים ביותר כלפי המתלונן בכך שבעט בראשו פעמיים, מתוכן פעם בעוצמה בעת שנאשם 2 תפס את המתלונן, וריתק אותו אל הקרקע כשישב עליו. חלקו של נאשם 2 באלימות היה משמעותי בשל מעורבותו הישירה בתקיפת המתלונן, והיות שהתכוון להמשיך ולתקוף את המתלונן אף שאחרים הרחיקו אותו ממנו. אשר לנסיבות האישיות של הנאשמים, נאשם 1 שירת בתפקיד חייל מג"ב בשירות החובה, ואף שהאירוע לא היה קשור למילוי תפקידו, כמי שהיה אמון על אכיפת החוק יש משנה חומרה לנסיבה



זו. מנגד, תסקירו החיובי של נאשם 1 עומד לזכותו בדגש על קבלת האחריות המלאה ונכונותו לעבור הליך טיפולי. לעומת זאת התסקיר ביחס לנאשם 2 מעורר דאגה ומצביע על סיכון.

28. ב"כ הנאשם 1 טענה כי נכון לחרוג לקולה ממתחם הענישה לאור התסקיר החיובי שהתקבל המצביע על סיכויי שיקומו, אולם איני סבורה כי זהו המקרה הנדיר המצדיק חריגה לקולה מטעם זה כפי שנקבע בפסיקה, אף שאין חולק כי התסקיר חיובי ומעודד לרבות נוכח הסכמת נאשם 1 לעמוד בצו מבחן ולהשתלב בהליך טיפולי (לעניין הגדרת "סיכויי השיקום" ראו ע"פ 8377/18 פלוני נ' מדינת ישראל (31.7.2019); ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל (1.7.2019)).

29. במכלול כל השיקולים לקולה וחומרה, ותוך שנתתי משקל לשיהוי וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה החלטתי למקם את עונשם של הנאשמים בחלקו הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו.

נוכח כל האמור לעיל החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 5 חודשים שירוצה בעבודות שירות.

על מנת לצמצם ככל הניתן את הפגיעה בעסק שהנאשמים מנהלים יחד, ירצו הנאשמים את עונשם בזה אחר זה, אשר על כן:

הנאשם 1 יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.3.2022 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות בכלא באר שבע.

הנאשם 2 יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.8.2022 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות בכלא באר שבע.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשמים לא יעברו עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מהיום.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשמים לא יעברו עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, למשך 3 שנים מהיום.

ד. הנאשם 1 יעמוד בצו מבחן של שירות המבחן, למשך שנה החל מיום 1.3.2022.

ה. כל אחד מהנאשם ישלם פיצויים למתלון בסך 5,000 ₪, וזאת ב- 5 תשלומים שווים החל מיום 1.3.2022, שיועברו למתלון בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.



הובהרה לנאשמים חובתם לשתף פעולה באופן מלא עם הממונה על עבודות השירות תוך הקפדה על קיום ההוראות והכללים, אחרת יהיו צפויים להפקעת עבודות השירות וריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' שבט תשפ"ב, 09 ינואר 2022, במעמד הצדדים: ב"כ המאשימה המתמחה סהר גם זה לטובה, הנאשם 1 וב"כ עו"ד מירי כהן והנאשם 2 וב"כ עו"ד מירב נוסבוים.